

Sygn. akt II Cz 970 /13

POSTANOWIENIE

Dnia 15 stycznia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Starosta (spr.)

Sędziowie: SO Bogumił Goraj

SO Wojciech Borodziuk

po rozpoznaniu w dniu 15 stycznia 2014 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z wniosku (...)Funduszu

(...)z siedzibą w K.

przeciwko **J. Z.**

o **nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień**

na skutek zażalenia wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy

z dnia 29 października 2013 r. sygn. akt XII Co 8912/ 13

postanawia:

I. zmienić postanowienie w całości w ten sposób, że :

1. nadać klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie z powództwa (...) Bank S.A. z siedzibą we W. przeciwko pozwanej J. Z. przez Sąd Rejonowy Lublin - Zachód w Lublinie w dniu 05.04.2012 roku, sygn. VI Nc-e 212183/12 , na rzecz (...)Funduszu (...) w K.;

2. zasądzić od dłużniczki J. Z. na rzecz wierzyciela (...) Funduszu(...)w K. kwotę 127 (sto dwadzieścia siedem) zł tytułem kosztów postępowania;

II. nie obciążać dłużnika kosztami postępowania zażaleniowego.

Na oryginale właściwe podpisy

II Cz 970/13

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 29 października 2013 r., w sprawie o sygn. akt XII Co 8912/13, Sąd Rejonowy w Bydgoszczy, na podstawie art. 788 § 1 k.p.c. a contrario, oddalił wniosek o nadanie klauzuli wykonalności z zaznaczeniem przejścia uprawnień.

W uzasadnieniu wskazał, że wnioskodawca przedkładając notarialnie poświadczony wyciągu umowy przelewu wierzytelności z dnia 7 czerwca 2013 r. wraz z aneksem zawartej pomiędzy wnioskodawcą a pierwotnym wierzycielem, nie wykazał, aby przedmiotem tejże umowy była wierzytelność objęta wskazanym przez wnioskodawcę tytułem egzekucyjnym. Analiza dokumentu załączonego do wniosku nie pozwalała, w ocenie Sądu Rejonowego, na stwierdzenie, iż faktycznie jest to fragment załącznika do umowy, a jeśli tak, to którego załącznika i do której umowy. Ponadto dokument ten nie pozwala na weryfikację tożsamości zbywanej wierzytelności z wierzytelnością objętą nakazem zapłaty, bowiem brak jest wskazania w umowie cesji na tytuł egzekucyjny, którym została stwierdzona, jak również innych danych umożliwiających wystarczającą identyfikację przedmiotowego zobowiązania.

Zażalenie na postanowienie złożył wnioskodawca, zaskarżając je w całości i wnosząc o jego uchylenie w trybie art. 359 § 2 k.p.c., ewentualnie uchylenie i przekazanie Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie kosztów postępowania w II instancji. Dodatkowo wniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentu w postaci pozwu pierwotnego wierzyciela przeciwko dłużnikowi.

Wnioskodawca podniósł zarzut naruszenia przepisów postępowania, a mianowicie art. 233 k.p.c. w zw. z art. 788 k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd granic swobodnej oceny dowodów i uznanie, że wierzyciel nie wykazał w wystarczający sposób przejścia praw i obowiązków wynikających z czynności bankowej.

W uzasadnieniu podał, że dane, których istnienie Sąd Rejonowy podważa znajdowały się w klauzuli notarialnej będącej częścią wyciągu. Ponadto do wniosku został załączony tytuł wykonawczy wydany na rzecz pierwotnego wierzyciela, w posiadanie którego nie mógłby wejść w legalny sposób, inny niż nabycie go od poprzedniego wierzyciela na mocy umowy cesji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Przystępując do rozpoznania zażalenia na wstępie zauważyć należy, że postępowanie o nadanie klauzuli wykonalności z przejściem uprawnień wymaga wykazania stosownym dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisami urzędowo poświadczonymi, że doszło do przejścia uprawnienia lub obowiązku w warunkach wskazanych w art. 788 §1 k.p.c.

Z powyższego wynika, że wnioskodawca, powinien przedłożyć wraz z wnioskiem dokumenty, które w sposób dostateczny wykazują przejście uprawnień lub obowiązku.

W przedmiotowej sprawie będący radcą prawnym pełnomocnik wnioskodawcy załączył do wniosku poświadczony przez notariusza odpis umowy cesji wielu wierzytelności oraz wyciąg z aneksu do tej umowy, obejmujący jedną wierzytelność, który w ocenie Sądu pierwszej instancji nie był zupełny i wystarczający dla porównania i wykazania identyczności z wierzytelnością objętą nakazem zapłaty.

Do zażalenia wnioskodawca dołączył kopię poświadczonych przez pełnomocnika za zgodność z oryginałem dokumentów z elektronicznego postępowania upominawczego przed Sądem Rejonowym Lublin – Zachód w Lublinie sygn. VI Nc–e 212183/12, które w sposób dostateczny wykazują, że przedmiotem umowy przelewu wierzytelności była wierzytelność wskazana w nakazie zapłaty z dnia 05.04.2012 roku.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 §1 k.p.c. w zw. z art. 397 §2 k.p.c. w zw. z art. 13 §2 k.p.c. zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nadał na rzecz wnioskodawcy klauzulę wykonalności.

Jednocześnie Sąd Okręgowy zasądził od dłużnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 127 zł tytułem kosztów postępowania, na co składa się opłata stała od wniosku w kwocie 50 zł, wynagrodzenia radcy prawnego zastępującego wnioskodawcę według stawki minimalnej w kwocie 60 zł (§ 10 pkt 13 w zw. z §2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przed radcą prawnego ustanowionego z urzędu, Dz. U. z 2002 roku, nr 163, poz. 1349 ze zm.) oraz 17 zł tytułem, opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Zgodnie z art. 108 §1 k.p.c. w zw. z art. 103 k.p.c. Sąd Okręgowy odstąpił od obciążania dłużnika kosztami postępowania zażaleniowego, gdyż wniosek został uwzględniony w postępowaniu przed Sądem drugiej instancji, na skutek przedłożenia dokumentów, które mogły już być przedłożone przed Sądem pierwszej instancji (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 lipca 1981 roku, sygn. IV PZ 43/81, OSNC 1982/1/17).